

Frau a l'Hospital

Distingit Senyor:

L'Hospital General de Granollers, té un concert establert amb l'Institut Nacional de Previsió, amb el qual s'obliga —per mitjà d'un contracte renovable anualment—, a atendre als beneficiaris de la Seguretat Social, segons les tarifes establertes d'acord amb els nostres Costos, que a més són inferiors en un 100 % i inclús un 200 % al cost de la majoria de Residències de la Seguretat Social.

En la renovació del contracte d'enguany, va ser aprovat per resolució de la Direcció General d'Assistència Sanitària i Seguretat Social, un augment en les nostres Tarifes de facturació de l'ordre d'un 22 %, atenint-se al que està establert en els Pactes de la Moncloa.

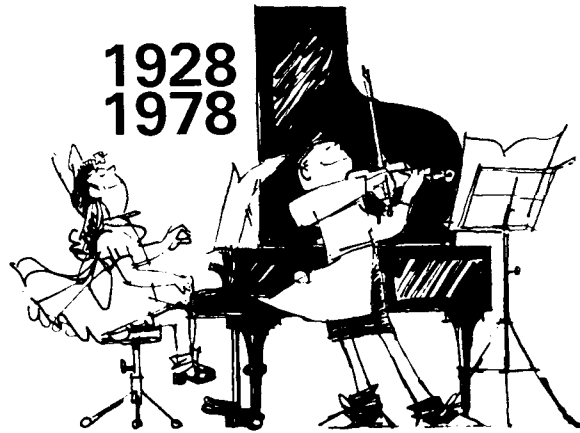
Ara, en el mes d'octubre, rebérem una comunicació de l'I. N. P. en la qual ens indiquen que segons ha disposat el Ministeri, aquest 22 % es veu reduït a un 15 %, amb l'agravament que obliguen l'Hospital que reintegri a l'Institut Nacional de Previsió, la diferència del 7 % que ha vingut cobrant des de gener i que traduït en xifres representa la quantitat de 15 milions de pessetes.

Volem i intentem comprendre, que el problema organitzatiu i econòmic del Ministeri és greu, però el que no es pot admetre, és pretendre solucionar-lo gravant Institucions que no tenen res a veure amb el problema i que l'única cosa que solliciten és que es respecti un contracte que ha redactat i signat el propi Institut Nacional de Previsió.

L'Hospital cobreix les seves despeses en un 80 a 85 % amb els ingressos obtinguts a través de les prestacions que factura a l'I. N. P., per l'assistència als seus Beneficiaris; ressaltem aquest fet, perquè l'opinió pública i els ciutadans del Vallès Oriental comprendran que aquesta mesura no va únicament en contra dels interessos de l'Hospital, sinó que afecta més directament els pacients, ja que si el nostre Centre no disposa dels recursos necessaris per poder seguir amb la mateixa qualitat assistencial, es veurà obligat a baixar el seu nivell, el qual, lògicament, anirà en detriment dels futurs pacients. O bé obligarà aquest Hospital a sol·licitar als Beneficiaris de la Seguretat Social, que reintegrin la diferència que no vol fer-se càrrec l'Institut Nacional de Previsió.

En cas que ens veiem obligats a prendre alguna mesura que afecti als usuaris, ho comunicarem amb la deguda anticipació, i volem fer constar que en aquest cas declinarem tota la nostra responsabilitat vers l'Institut Nacional de Previsió i el Ministeri de Sanitat i Seguretat Social.

El Comitè de Direcció
de l'Hospital General de Granollers

Per molts anys!

L'Escola de Música té cinquanta anys. Celebrem-ho tot fent sonar les trompetes triomfals.

Mig segle (sense parar) d'activitat docent és tot un rècord, sobretot si es té en compte el precari de tantes iniciatives i projectes que han començat eufòricament i han anat en orris per menys de res. Mitja centúria d'ensenyament de la música amb el beneplàcit de tots els granollerins és digne d'encomi. Es evident que ha funcionat el **consens**, o millor, en llenguatge musical: hi ha hagut **acord perfecte**.

Diguem-ho clar. Els ciutadans ho han trobat bé, però cal saber que l'èxit es deu per damunt de tot a la tasca perseverant i la dedicació en cos i ànima dels seus professors, alguns d'ells sortosament vivents i encara al peu del canó des del 1928. Sembla un miracle i, evidentment, és així.

No hauríem de retreure-ho. Els mestres de l'Escola han estat els ciutadans que al llarg d'aquest temps han rebut més homenatges. Si, però també els funcionaris que han rebut menys honoraris. Els hem remunerat amb l'ai al cor. El més bo és que mai amb gasiveria, precàriament, sempre ningú s'ha queixat. Invocant el sentiment de culpabilitat hem de convenir que l'hem espifiat una mica.

Ara, la Ciutat de Granollers, potent i puixant capital de la comarca

en contrast amb la petita comunitat que era l'any vint-i-vuit, haurà de plantejar-se quin haurà d'ésser el futur de l'Escola. Caldrà esmerçar-hi esforços i diners? S'hi ha pensat? o bé, valdrà la pena de fer-ho? Esperem-ho, espectants i optimistes. I és que els granollerins hem tingut la taleia de la música. Hem de continuar essent un poble alegre, com sempre ho hem estat, assíduament.

Fem memòria. En l'aspecte de la música d'arrel popular, recordem la proliferació d'innombrables orquestres de festa major, per cert molt meritòries, i l'existència quasi increïble d'un Sindicat Musical amb més de dos-cents afiliats. A part d'això, en un moment donat, arribem a tenir en actiu i fent-se la competència, dos Orfeons completíssims, a més del Chor claverià, avui ja centenari. Aficionats a representar teatre líric, un Quartet Clàssic de molta empena, la creació de l'Associació de Música, precedent il·lustre de les actuals i dinàmiques Joventuts Musicals, organitzadora d'actes memorables i de la creació de la pròpia Orquestra Simfònica (inaudit!) i, més endavant, de l'Orquestra de Cambra. I és al llarg d'aquesta cinquantena d'anys que l'Escola Municipal de Música presideix i dona estímul a moltes d'aquestes activitats, no oblidant però la seva tasca més genuïna de fornir de deixebles que, molts d'ells han esdevingut uns professionals competents i també d'algunes individualitats remarcables que tothora han honorat la seva Escola i els seus mestres.

I, tot, per un preu mòdic.

Per acabar; si volem mantenir-nos en el rang de capitalitat de la nostra comarca, entre d'altres coses summament importants, caldrà basquejar-nos per a fer una Escola de Música encara més prestigiosa, ascendent... Mentre, feliç aniversari.

Amador Garrell i Soto

Novembre, 78

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Subscriuiu-vos-hi!